

паднатъ“ — това значи, че много малко знание ще остане въ църквата и невѣжеството ще дойде. Щомъ дойде Господъ въ свѣта, ще дойде и нова свѣтлина, която ще даде новъ потикъ на човѣчеството. Ако не дойде Господъ, ще стане голѣма катастрофа въ свѣта.

Господъ сега иде! Защо? — Защото Любовта се намалила, и всички замръзватъ. Пъкъ и вѣрата се загубила. Днесъ цѣли тонове има написани върху това, дали има вѣра, или не. А колкото се отнася до знанието, цѣли теории има написани по всички въпроси. Лѣкаритѣ лѣкуватъ единъ човѣкъ, и като не могатъ да го излѣкуватъ изпращатъ го на „Орландовци“. Кждѣ отиде едичкой си? — Въ Орландовци. Срѣщатъ нѣкого, питатъ го: кждѣ е баща ти? — Е, Господъ да го прости отиде въ „Орландовци“. Не казва, че баща му е на небето, ами на Орландовци билъ. Какво схващане! Баща ти не може да отиде на Орландовци, той е на онзи свѣтъ, а на Орландовци си е оставилъ само дрехитѣ. Азъ го виждамъ, говоря съ него. Като казвамъ, че говоримъ съ нашитѣ близки, чудно ни се вижда това. Прѣди години една учителка я нарекли полуцѣла само затова, че казала: елате да видите, че дѣцата, които уча, се посѣщаватъ отъ моитѣ заминали роднини. Азъ ги виждамъ. Питамъ: тази учителка съ ума ли е била, или безъ ума си? Споредъ хората на свѣта, тя е безъ ума си, но споредъ онова дълбоко схващане на живота, тя е съ ума си. Слѣдователно, ние можемъ да извадимъ единъ човѣкъ отъ ума си. Какъ? — Щомъ оставимъ въ ума му едно противорѣчие, което той не може да разрѣши, веднага може да